

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

90. Batauorum postulata, & promissa relecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

stiano institui, & vrbis Præfecto, Bonziisque probrosior conclusitque, Patres & Proregum rescriptis, & sumptu proprio in suo habitate, viros esse probatæ virtutis, & docti inæ, dignos quibus vrbes quæ illis carebant, sedes apud se cupidè deferrent, nedum vt essent possessis priuandi: quod autem sequaces haberent quamplurimos, & potentes amicos, id illos debere vitæ quam agerent integritati eximia, & quæ esset illorum quæ docebant expressissima imago. Veritute Taolius tam confecto ex auditorio ne multi quo spectaret, patrum auctè perspicere, orationis filium in auaritiâ reduxit, quæ sensum euerteteret, & Magistratum ipsorum corruptis animis, venale eius apud illos auctionaretur, nundinatæque damnationes innocentem, ad quorum tutelam Magistratu ornati fuissent, hæc nemo non vidit in vrbis Præfectum recta ire, qui nullo non infortunio, hanc opprobrij publici maculam à se redemptam maluisset. Templo egressus Taolius domum nostram vísit cum nobilitate vniuersa, ipsoque Præfecto, sacellum spectauit, bibliothecam, & si quid præterea Siniis exoticum, addiditque nostrorum laudibus iniquissimo animo se ferre quod vitam eorum innocentem, auderent nihilominus temerarij homines acculare. Magistratum porro tam excelsi gradus, officioso aditu priuatum dignari, tanti fuit, vt vel Regis ipsius consanguineis sat esset, quæ multos consequentes dies tenuit Mandarinorum frequentia Longobardo gratulantiam, nec ei obsequio, licet ictus pudore, defuit Præfectus; sed illic & postmodum Pechini, aut benevolentiam intimam nostris exhibuit, aut dissimulauit offensum animum, certè quidem Bonziji ex eo tempore, illam verecundari iuris emptionem, male æturspiter conciliatam muliere non sunt ausi. Plurimis præter hanc defunctus calumniis, delationibus & tempestatibus Longobardus, inuictum semper ex iis animum, & commodos exitus Deo propitio reportauit. Verum enim vero ingens illum metus tantum non obuiit cum auditum est Sinarum viginti millia inter Philippinas, non bello sed pace ab Hispanis cæsa; de quo aliud non dicam, nisi omnes qui erant in Siniis Europæos terrore percussos vehementi, ne hanc stragem sanguine luerent. Ad hæc eam vlturi Bataui Regi Sinarum spondebant exercitus quibus vastarent Philippinas, vectigalem ei Iaponiam facerent, & Lusitanis Macaam liberarent. Dumtaxat petebant amicos facere cum Siniis sociari, & commerciam sericorum sibi vnis permissu ex quo ipsi duplum, quàm ex Lusitanis solebat percipi deferebant. Cui consequens erat, quod nunc etiam lait Iaponia, vt rei politica panenda fieret Christiana religio; & iam Eunuchus, Fochinensis Præfetes Prouinciæ ab iis erat, libellumque ad Regem super conditionibus tam opimis ardentem dederat; sed Hamum Rex magis sapiens quam auarus non glutiit, ratus, opinor, tantos promissores hoc esse longius amouendos quò plus potentia iactabant, ne ad hostem debilem expellendum admitteretur domum potentior. Libello itaque re-

90
 Sinarum
 postica, &
 promissa re-
 lect.

scripsit nihil, & impugnatus est acriter à Prouinciæ præfectis, additi-
 oribus communi bono, quam perditissimus Eunuchus proprio.

Verum inter pericula omnia & ærumnas Longobardum nihil æquè
 afflixit, vt vrbs vniuersæ contra se odium, & execratio: quam in eum
 mouerunt falsæ grauium hominum literæ de Riccio maicitatis reo ob-
 deprehensum à Mathano in eius sarcinis fascinum crucifixi, ad Regem
 è medio tollendum. Dara huic fabulæ certa fide expectabatur, in dies
 cruenta & atrox de Longobardo sententia, vitabatur interim ab amicis,
 deuouebatur diris à populo, væcordes Bonziji sannis, & plautibus,
 eius cruciamentis præludebant; cum ecce tibi Scioceum, redux ab
 aula Cium Mandarinus qui ex gratia Riccij apud Regem, & lege
 quam deprædicabat apud summos illos Magistratum vertices gloriosa
 desiderat de Christianismo sentire abiectè, & ab eo tanquam vili auer-
 ti, statimque post initiatus sacro fonte vt diximus, nomen Georgij
 optauit. Hic vrbe miratus criminosis in nos rumoribus, & funektis
 tumentem, ex iis quorum ipse spectator fuerat, eam illico sedauit, &
 pro auctoritate fidèque qua valebat, dissectis mendacijs Longobar-
 dum, eiusque Christianos è summis angustijs, in summas lætitijs,
 gratulationes, amicitias, & honores momento restituit: quanquam
 is primum Longobardum visens vt instituendum se illi traderet, enixè
 rogauit, Christi effigiem è cruce pendentis ne palam proponeret, vt
 quæ tantum non causa Riccio extitisset supremi, & formidandi sup-
 plij: sed enim Pater eam ipsam ob rem in lamentabili salutis vulgan-
 do, explicandòque mysterio, versatus est exinde crebrius, & quidem
 successu à timiditate Mandarinum longè absumili; stupebant enim etiam
 Primores Literati ad tanti amoris æterna consilia, & quamuis Echni-
 ci, de cruce suspensum eius auctorem adorabant. Enauigatum feliciter
 discretimen, excepit aliud è re facili graue, damni que procliuus. Expro-
 brabant contemptim Bonziji Christianis, angustam eorum scientiam,
 ægrè quatuor folia implere, (contracta nimirum in pauca fuerat ad iu-
 uandam memoriam Catechumenorum) se autem de suis idolis montes
 voluminum numerare: ac scitè quidem & pulchrè Christiani, præsta-
 re Veri quatuor paginas bibliothecis mendaciorum centum; ignorantiam
 hoc esse maiorem, quò plus haberet lucubrationum, & lucubra-
 torum, hoc est deceptorum & deceptionum; sapientiam, librorum nu-
 mero qui metitur, loquacissimos pro sapientissimis laudare: cæterum
 in Europa vbi Christi lex floret, absque numero legi præstantissimos
 illius interpretes. At hoc ipsum Neophytis stoliditati vertebant Bon-
 zij, Externorum mendacia tam iucundè sorbenti, & sub oculos positis
 longinqua præponenti. Hac in speciem leui exprobratione fatetur Lon-
 gobardus conturbatos validè Christianos, se verò magno affectum do-
 lore, quod eorum supplici codicillo satisfacere non posset, quo librum
 iusti voluminis flagitabant ab eo in lucem edi, cum in tam ancipiti
 tor characterum significatu nondum posset absque metu erroris scribere.

G g

91.
 Sciocei fal-
 sis rumor
 nostros pzet
 perdid.